

защото предметът, къмъ който се стреми, не може да го спре. Често човѣкъ завлича съ себе си и самия предметъ. Понѣкога това бързо движение става причина човѣкъ да изгуби желанието си. Изгуби ли желанието си, той става нещастенъ. Когато силно се удари въ желанието си, човѣкъ може да го умъртви, да го раздроби на части.

И тъй, какво въ сжщностъ представя животътъ, това е неизвестно за човѣка. Въ човѣка има нѣкаква сила, която му подсказва, че живѣе, но отде иде, защо е дошълъ на земята, какво е неговото предназначение, и той не знае. Казвате, че човѣкъ трѣбва да се храни, да расте и да се развива. Защо трѣбва да се храни? Защо трѣбва да расте? Какво се постига съ растенето? Човѣкъ не може да отговори не само на тия въпроси, но и на много още. Той знае, че като е дошълъ на земята, трѣбва да живѣе, да яде, да пие вода, да се движи, но защо е нужно всичко това, не може да си отговори. Това, именно, показва, че човѣкъ се движи и живѣе съ неизвестни величини.

Когато се говори за материята, ние имаме предъ видъ нейнитѣ четири състояния: твърдо, течо, въздухообразно и огнено, или свѣтлинно. Тѣзи състояния на материята се срѣщатъ и въ човѣка. Когато твърдата материя преобладава въ човѣка, той минава за твърдъ. Ако течната материя преобладава въ него, той минава за мекъ. Когато въз-